

Електронний журнал «Ефективна економіка» включено до переліку наукових фахових видань України з питань економіки (Категорія «Б», Наказ Міністерства освіти і науки України № 975 від 11.07.2019). Спеціальності – 051, 071, 072, 073, 075, 076, 292.
Ефективна економіка. 2025. № 9.

DOI: <http://doi.org/10.32702/2307-2105.2025.9.58>

УДК 005.52:005.21:339.13

Т. І. Олійник,

к. е. н., доцент кафедри економіки, підприємництва та управління підприємствами, Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0003-1224-3790>

Н. М. Сапожніков,

аспірант кафедри економіки, підприємництва та управління підприємствами, Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара

ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0005-5713-2519>

**ІНТЕГРАЦІЯ МЕТОДОЛОГІЇ НАУКОВИХ ДОСЛІДЖЕНЬ У РОЗРОБКУ
АДАПТИВНИХ СТРАТЕГІЙ ПЛАНУВАННЯ, КОНТРОЛЮ,
ПІДПРИЄМНИЦТВА ТА ТОВАРОЗНАВСТВА В ПРАКТИЦІ
СУЧАСНОГО МЕНЕДЖМЕНТУ**

T. Oliynyk,

PhD in Economics, Associate Professor, Associate Professor of the Department of Economics, Entrepreneurship and Enterprise Management,

Dnipro National University named after Oles Honchar

N. Sapozhnikov,

Postgraduate Student of the Department of Economics, Entrepreneurship and Enterprise Management, Dnipro National University named after Oles Honchar

**INTEGRATION OF SCIENTIFIC RESEARCH METHODOLOGY INTO
THE DEVELOPMENT OF ADAPTIVE STRATEGIES FOR PLANNING,
CONTROL, ENTREPRENEURSHIP AND COMMODITY SCIENCE IN
MODERN MANAGEMENT PRACTICE**

У статті обґрунтовано необхідність інтеграції методології наукових досліджень у процес розробки адаптивних стратегій управління підприємством в умовах зростаючої мінливості та невизначеності зовнішнього середовища. Особливу увагу зосереджено на функціях планування, контролю, підприємництва та товарознавства як ключових елементах сучасного менеджменту, які формують основу для ефективного реагування на виклики часу. Запропоновано структурну модель адаптивного управління, що базується на міждисциплінарному підході, принципах системного аналізу, цифрових технологіях, інструментах стратегічного прогнозування та ризик-менеджменту.

Доведено, що впровадження такої моделі сприяє підвищенню гнучкості управлінських рішень, ефективному використанню ресурсів, інноваційного потенціалу підприємства, а також зміцненню його конкурентоспроможності, стійкості та здатності до довгострокового розвитку в турбулентному бізнес-середовищі. Встановлено, доцільним є розробки інтегрованих управлінських платформ, які об'єднують наукову методологію, цифрові технології та адаптивні інструменти для ефективного прийняття рішень в умовах економічної нестабільності.

The article thoroughly substantiates the need to integrate the methodology of scientific research into the process of forming and implementing adaptive enterprise management strategies, taking into account modern challenges and threats, which are caused by constant variability, high dynamics and a growing level of uncertainty of the external economic environment. It is noted that classical approaches to management in conditions of turbulence lose their effectiveness, which requires a deeper scientific and methodological understanding of management processes and the introduction of new models of response to changes.

Particular attention is paid to the key functions of modern management, in particular planning, control, entrepreneurship and commodity science, which are considered not only as separate areas of management activity, but as interconnected

elements of a single system capable of ensuring strategic flexibility, efficiency in decision-making and adaptation to unstable market conditions.

The study proposes a conceptual structural model of adaptive enterprise management, which is based on an interdisciplinary approach and involves the use of systems analysis, innovative digital technologies, strategic forecasting methods, risk management, and elements of knowledge management. The implementation of such a model allows for a significant increase in the flexibility of management decisions, promotes the effective use of available resources, activates the internal innovation potential of the enterprise, and also creates the prerequisites for ensuring its competitiveness, financial stability, and ability to long-term development in conditions of constant instability and increased global competition. Based on the results obtained, it is concluded that in the future it is advisable and strategically important to develop and implement integrated management platforms of a new generation. Such platforms should combine methodological principles of scientific research, modern digital technologies (in particular, big data analytics, artificial intelligence, cloud computing, etc.) and adaptive tools for making management decisions. Their implementation will allow enterprises to respond in a timely manner to changes in the external environment, ensure the rapid restructuring of business processes, reduce strategic risks, and create new competitive advantages in an unstable, dynamic market.

Ключові слова: *адаптивне управління, планування, контроль, підприємництво, товарознавство, методологія наукових досліджень, стратегія, гнучкість.*

Keywords: *adaptive management, planning, control, entrepreneurship, commodity science, scientific research methodology, strategy, flexibility.*

Постановка проблеми. В умовах постійно зростаючої динаміки зовнішнього середовища, високої конкуренції, нестабільності ринкових умов та

глобальних викликів, сучасні підприємства стикаються з необхідністю швидко реагувати на зміни та забезпечувати стійкість свого функціонування.

Традиційні підходи до управління часто виявляються недостатньо ефективними, оскільки вони не враховують складність і багатовимірність сучасних економічних процесів. Це вимагає впровадження адаптивних стратегій управління, які б дозволили підприємствам своєчасно коригувати свої дії відповідно до змін внутрішнього та зовнішнього середовища.

Однак розробка таких стратегій потребує наукового підґрунтя – системного підходу, міждисциплінарного аналізу, використання методів прогнозування, моделювання й обґрунтування управлінських рішень. Саме інтеграція методології наукових досліджень у процес планування, контролю, підприємництва та товарознавства здатна забезпечити необхідний рівень обґрунтованості та гнучкості управлінських дій. Відсутність такого підходу знижує ефективність стратегічного управління, обмежує можливості підприємства в адаптації до нових умов та стримує його розвиток. У цьому контексті постає потреба в обґрунтуванні теоретичних і прикладних засад інтеграції наукової методології в практику сучасного менеджменту.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. У науковій літературі значну увагу приділено питанням адаптивного управління, стратегічного планування та підвищення гнучкості підприємств в умовах невизначеності. У працях зарубіжних і вітчизняних дослідників, зокрема І. Ансоффа, Г. Мінцберга, П. Друкера, О. Амоші, С. Ілляшенка, Т. Калачевої та багато інших, наголошується на важливості використання адаптивних підходів до управління, що базуються на системному аналізі, гнучкому стратегічному мисленні та інноваційних інструментах. Розглядаються різні моделі стратегічного управління, що враховують фактори нестабільності зовнішнього середовища.

Окремі дослідження присвячені застосуванню методології наукових досліджень у прийнятті управлінських рішень, формуванні підприємницьких стратегій та оптимізації функцій планування і контролю. Водночас, як свідчить аналіз публікацій, недостатньо розробленими залишаються питання

комплексної інтеграції науково-дослідної методології в практичну діяльність підприємств, зокрема у сфері товарознавства та підприємництва як складових адаптивного менеджменту. Також потребують подальшого вивчення механізми міждисциплінарного поєднання функціональних напрямів управління з науковими підходами до моделювання та прогнозування.

Таким чином, існує наукова й практична доцільність у поглибленні досліджень, спрямованих на обґрунтування інтеграції методології наукових досліджень у розробку адаптивних стратегій у системі сучасного менеджменту.

Формулювання цілей статті (постановка завдання). Метою статті є обґрунтування теоретичних засад і практичних підходів до інтеграції методології наукових досліджень у процес розробки адаптивних стратегій управління підприємством, з урахуванням функцій планування, контролю, підприємництва та товарознавства в умовах мінливого зовнішнього середовища.

Виклад основного матеріалу дослідження. У сучасних умовах ведення бізнесу підприємства функціонують у середовищі, що характеризується високим рівнем динамічності, невизначеності та складності, відтак підприємства потребують впровадження гнучких підходів до управління, зокрема адаптивного менеджменту, що базується на науково обґрунтованих методах і принципах [1-3]. Методологія наукових досліджень у цьому контексті виступає не лише інструментом пізнання, але й засобом практичного вирішення управлінських завдань [4, 5]. Турбулентність зовнішнього середовища, часті зміни кон'юнктури ринку, технологічні зрушення, геополітична нестабільність та зміни у споживчих перевагах потребують від управлінців здатності до швидкого реагування, гнучкого мислення та прийняття обґрунтованих рішень на основі системного аналізу. У таких умовах зростає актуальність застосування адаптивного управління як ключової концепції сучасного менеджменту, що забезпечує ефективне функціонування підприємства в умовах невизначеності та змін.

Разом з тим, реалізація адаптивних стратегій неможлива без глибокого наукового підходу до аналізу внутрішнього і зовнішнього середовища підприємства, оцінювання можливостей та ризиків, прогнозування тенденцій і обґрунтування управлінських рішень. Саме тому інтеграція методології наукових досліджень у практику менеджменту стає важливим напрямом удосконалення стратегічного управління. Вона дозволяє забезпечити комплексність, послідовність і об'єктивність управлінських процесів, сприяє підвищенню гнучкості, інноваційності та конкурентоспроможності підприємства.

Особливої ваги набуває міждисциплінарний підхід, що охоплює такі функціональні складові, як планування, контроль, підприємництво та товарознавство. Їх ефективна інтеграція в межах адаптивної моделі управління потребує опори на сучасні наукові методи та інструменти. У цьому контексті постає необхідність наукового обґрунтування механізмів впровадження дослідницької методології в процес розробки й реалізації управлінських стратегій, що й становить предмет дослідження даної статті.

Інтеграція методологічних засад у функціональні напрями управління, такі як планування, контроль, підприємництво та товарознавство, дозволяє сформувати цілісну адаптивну систему, здатну ефективно реагувати на зміни зовнішнього та внутрішнього середовища [6-8]. Зокрема дослідження С.М. Ілляшенка та Т.Л. Калачевої [9] акцентують увагу на важливості міждисциплінарного підходу до адаптивного управління інноваційною діяльністю, що цілком співзвучне із потребами сучасної практики стратегічного менеджменту.

Адаптивні стратегії є результатом цілеспрямованої роботи з аналізу, моделювання та прогнозування можливих сценаріїв розвитку зовнішнього та внутрішнього середовища. Вони передбачають постійну готовність до змін і здатність трансформувати управлінські рішення залежно від реальних умов. Впровадження таких стратегій у практику менеджменту дозволяє підприємствам залишатися гнучкими, зберігати стабільність і використовувати

нові можливості для зростання навіть у складних обставинах, спричинених технологічними інноваціями, глобалізацією, політичною нестабільністю або змінами у споживчих уподобаннях.

Методологія наукових досліджень виступає своєрідним фундаментом для впровадження адаптивного управління, оскільки надає чітку структуру для збору, аналізу та інтерпретації інформації, дозволяючи обґрунтовано формулювати цілі, виявляти причинно-наслідкові зв'язки та будувати прогностичні моделі. Вона забезпечує системний і міждисциплінарний підхід до прийняття управлінських рішень, сприяє оптимальному поєднанню теоретичних знань і практичних дій, дозволяє мінімізувати невизначеність та знижувати ризики у стратегічному плануванні.

У практиці сучасного менеджменту це означає, що такі функції, як планування, контроль, підприємництво та товарознавство, перестають бути ізольованими процесами й трансформуються у взаємопов'язані компоненти єдиної адаптивної системи управління, що здатна швидко реагувати на зміни зовнішнього середовища, посилювати гнучкість суб'єкта підприємництва та забезпечувати його стійкий розвиток (рис 1).

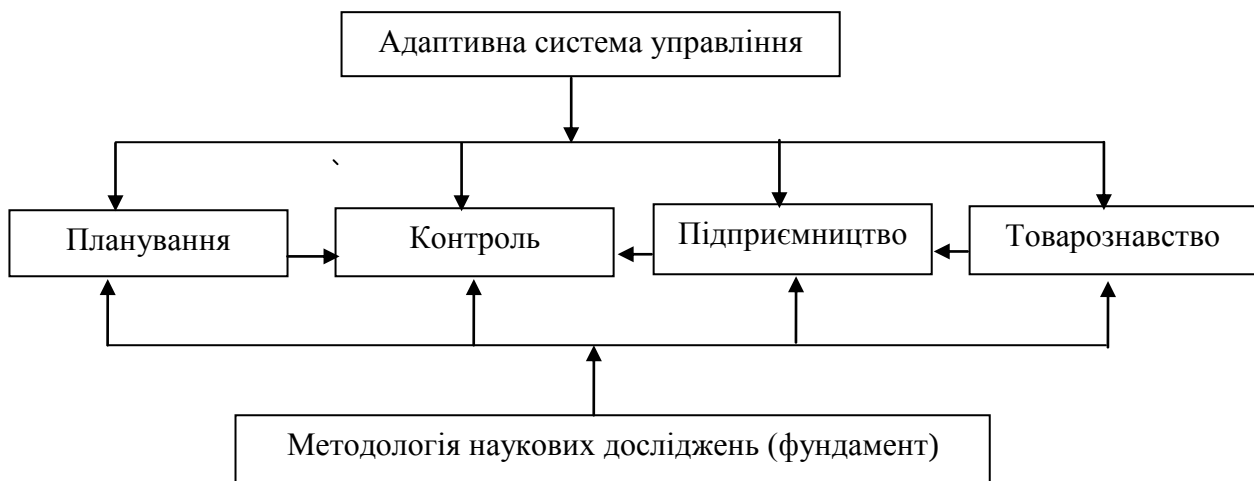

Рис. 1. Модель інтеграції методології наукових досліджень у систему адаптивного управління підприємством

Планування в умовах турбулентності ринку вимагає нових підходів, які дозволяють передбачати не один, а кілька сценаріїв розвитку подій. Адаптивне

планування базується на принципах гнучкості, оперативності та альтернативності. Воно передбачає формування не жорстких цільових показників, а системи варіантів, що дають змогу швидко коригувати напрямок діяльності відповідно до зовнішніх змін. Таке планування має характер ітеративного процесу, що постійно уточнюється і доповнюється новими даними, отриманими в результаті моніторингу та контролю.

Функція контролю в системі адаптивного менеджменту виходить далеко за межі традиційної ролі інструменту перевірки відповідності фактичних результатів запланованим показникам. Вона перетворюється на дієвий механізм зворотного зв'язку, що дозволяє своєчасно виявляти відхилення, аналізувати їх причини і вносити корективи в управлінські рішення. Такий контроль має проактивний характер, він спрямований на виявлення потенційних ризиків і можливостей задовго до їх реалізації, що підвищує адаптивність і здатність підприємства реагувати на зміни. Окремі науковці підкреслюють важливість застосування системного підходу до адаптації управлінських рішень на основі прогнозних моделей і стратегічних сценаріїв [10-12]. При цьому функція контролю не лише виявляє відхилення, а й виступає засобом оперативної корекції управлінських дій, що підвищує загальну ефективність системи [8].

Підприємництво у сучасному світі є не просто засобом організації бізнесу, а ключовим фактором адаптивного розвитку підприємств. Підприємницьке мислення полягає в здатності швидко приймати рішення в умовах невизначеності, вміння оцінювати ризики, розпізнавати нові можливості і мобілізувати ресурси для їх реалізації. Інтеграція інноваційних підходів, цифрових технологій та креативності у підприємницьку діяльність створює основу для формування унікальних конкурентних переваг і успішної адаптації до ринкових змін. Підприємці, які застосовують адаптивні стратегії, здатні не лише виживати в кризових ситуаціях, а й знаходити нові ринки, продукти й послуги, що відповідають актуальним потребам споживачів.

Важливим елементом системи адаптивного управління є товарознавство, яке забезпечує об'єктивну інформаційну базу щодо характеристик продукції, її

якості, відповідності ринковим запитам та потребам кінцевих споживачів. Товарознавство виступає ключовим інструментом для управління асортиментом, допомагає зменшити втрати від реалізації неактуальних товарів і формувати споживчу цінність продукції. Завдяки глибокому розумінню властивостей товарів, їхніх технічних і споживчих характеристик, підприємства можуть оперативно вносити зміни у виробничі процеси, упаковку, маркетингові стратегії та позиціонування продукції на ринку, що є необхідною умовою для збереження конкурентоспроможності. Також вивчення товарної політики підприємства з позицій методології наукових досліджень дозволяє оптимізувати асортимент і краще адаптувати його до ринкових змін [13].

Розгляд підприємництва як стратегічного ресурсу у межах адаптивного управління розширює можливості підприємств щодо інновацій, диверсифікації та зростання [6, 14].

Інтеграція методології наукових досліджень із плануванням, контролем, підприємництвом та товарознавством дозволяє сформувати цілісну адаптивну модель управління підприємством. Ця модель базується на глибокому аналітичному осмисленні інформації, системному підході до формування управлінських рішень, оперативному реагуванню на зміни та раціональному використанні ресурсів. Вона забезпечує обґрунтоване стратегічне мислення, яке враховує як довгострокові цілі, так і короткострокові потреби. Завдяки такій інтеграції підприємство отримує можливість ефективно управляти складними процесами в умовах постійних змін, підтримувати стійкий розвиток і досягати конкурентних переваг.

У результаті впровадження адаптивних стратегій управління, побудованих на міждисциплінарній основі та науковому підході, підприємства підвищують свою гнучкість, стабільність і здатність до інноваційного розвитку, що є критично важливим у сучасних умовах невизначеності та динамічних трансформацій ринку. Такий підхід дозволяє не лише швидко реагувати на зовнішні виклики, пов'язані з економічною, політичною чи технологічною нестабільністю, але й ефективно переорієнтовувати стратегічні пріоритети у

відповідь на зміни в споживчих уподобаннях, нові конкурентні загрози або регуляторні обмеження.

Адаптивне управління сприяє мінімізації ризиків, пов'язаних із непередбачуваними змінами середовища, завдяки використанню гнучких інструментів прогнозування, моніторингу та швидкого коригування управлінських рішень. Одночасно, воно активізує процеси пошуку нових можливостей для росту, розширюючи горизонти інноваційної активності, підвищуючи мобільність організаційних структур і сприяючи розвитку підприємницької ініціативи на всіх рівнях управління.

Важливо те, що впровадження адаптивних стратегій формує інституційне середовище управління, у якому управлінські рішення ґрунтуються на глибокому аналізі, доказовій базі та логічному обґрунтуванні. Така системність і структурованість процесів сприяє підвищенню довіри до управлінської команди з боку внутрішніх (персонал) і зовнішніх (партнери, інвестори, стейкхолдери) учасників. Відкритість процесу прийняття рішень, його прозорість і узгодженість із цілями підприємства створюють сприятливий клімат для взаємодії та довгострокової співпраці, що у свою чергу зміцнює конкурентну позицію підприємства у галузі.

Таким чином, адаптивний підхід до управління, підкріплений науковими методами і міждисциплінарним аналізом, стає важливою передумовою стійкого функціонування та стратегічного розвитку підприємства в умовах мінливого середовища (рис. 2).

Представлена структурно-логічна модель відображає системний підхід до інтеграції методології наукових досліджень в адаптивне управління підприємством. Методологія наукових досліджень розглядається як концептуальна основа, яка забезпечує цілісність, обґрунтованість і послідовність процесів управління в умовах нестабільного та динамічного зовнішнього середовища. Її інтеграція охоплює чотири ключові функціональні блоки адаптивного менеджменту: планування, контроль, підприємництво та товарознавство.

Рис. 2. Структурно-логічна модель інтеграції методології наукових досліджень в адаптивне управління підприємством

Адаптивне планування ґрунтується на сценарному підході, альтернативності рішень і гнучкості стратегічних орієнтирів. Адаптивний контроль передбачає організацію зворотного зв'язку, постійного моніторингу результатів діяльності та корекції відхилень. Підприємництво розглядається як джерело новацій, готовності до прийняття ризику та генерації нестандартних рішень в умовах невизначеності. Функція товарознавства забезпечує управління якістю, відповідністю товарної пропозиції ринковим вимогам та оптимізацією асортиментної політики.

Об'єднання зазначених компонентів формує адаптивну модель управління підприємством, що виступає як інтегрована система взаємопов'язаних управлінських рішень, орієнтованих на забезпечення стратегічної стійкості, оперативності реагування на зміни зовнішнього середовища та ефективного використання ресурсного потенціалу. Такий підхід дозволяє значно підвищити гнучкість і конкурентоспроможність підприємства, а також створює передумови для його сталого розвитку в довгостроковій перспективі.

Висновки та перспективи подальших розвідок у даному напрямі.

Інтеграція методології наукових досліджень у процес формування та реалізації адаптивного управління на підприємстві, є визначальним чинником його ефективного функціонування в умовах зростаючої динаміки та непередбачуваності зовнішнього середовища. Застосування науково обґрунтованих підходів у таких ключових управлінських функціях, як планування, контроль, підприємництво та товарознавство, дозволяє забезпечити не лише високий рівень обґрунтованості прийнятих рішень, а й створити гнучкі та стійкі управлінські системи, здатні до самокорекції, швидкого реагування на зміни та стратегічної адаптації.

В умовах конкуренції та турбулентності ринку наукова методологія виступає основою для моделювання складних економічних процесів, прогнозування можливих сценаріїв розвитку та оцінювання ризиків. Її поєднання з практикою адаптивного менеджменту сприяє не тільки нейтралізації загроз, але й трансформації викликів у нові можливості зростання, інновацій та структурної модернізації підприємства.

Таким чином, формування комплексного, міждисциплінарного підходу до управління забезпечує досягнення стратегічних цілей, посилення конкурентних переваг, зміцнення ринкових позицій та підвищення загальної ефективності господарської діяльності. Звідси впровадження методології наукових досліджень, як органічного елемента системи адаптивного управління, має розглядатися не як додатковий інструмент, а як необхідна складова успішної управлінської практики сучасного підприємства, здатного до сталого розвитку, інноваційного оновлення та ефективної реалізації свого потенціалу в умовах складної економічної реальності.

В подальшому доцільним є створення інтегрованих управлінських платформ, що поєднуюватимуть наукову методологію, цифрові технології та адаптивні інструменти для прийняття рішень в умовах високої мінливості економічного середовища.

Література

1. Адаменко О.М. Методологічні засади адаптивного управління підприємствами. *Економіка та держава*. 2022. № 6. С. 24-28.
2. Бутко М.П. Адаптивне управління розвитком підприємств в умовах змін зовнішнього середовища. *Вісник Хмельницького національного університету. Економічні науки*. 2021. № 4(3). С. 18-25.
3. Должанський І.З. Механізми адаптивного управління в системі антикризового менеджмент. *Науковий вісник Ужгородського університету*. 2022. № 1(69). С. 113-118.
4. Васильєва Н.В. Методологія наукових досліджень у менеджменті: сучасні підходи. *Бізнес Інформ*. 2021. № 12. С. 90-95.
5. Гаврилюк О.С. Наукова методологія у стратегічному плануванні діяльності підприємства. *Економіка і організація управління*. 2020. № 3(39). С. 45-51.
6. Єпіфанова І.Ю. Інноваційні стратегії розвитку підприємництва: науково-методичний підхід. *Вісник економіки транспорту і промисловості*. 2021. № 75. С. 97-103.
7. Ковальчук Л.Т. Методологічні основи забезпечення гнучкості системи управління підприємством. *Науковий вісник Полісся*. 2020. № 2(22). С. 65-71.
8. Пилипенко А.А. Контроль як елемент адаптивної моделі управління підприємством. *Фінанси, облік і аудит*. 2021. № 1(50). С. 130-135.
9. Ілляшенко С.М. Адаптивне управління інноваційною діяльністю підприємства. *Маркетинг і менеджмент інновацій*. 2020. № 4. С. 121-130.
10. Кузьмін О.Є. Системний підхід до адаптивного управління промисловими підприємствами. *Економічний аналіз*. 2021. № 2. С. 72-78.
11. Лаптев С.А. Наукові засади управління підприємницькою діяльністю. *Наукові праці НУХТ*. 2022. № 28. С. 44-50.
12. Носова О.О. Впровадження адаптивного стратегічного планування у діяльність підприємства. *Економічний вісник Донбасу*. 2020. № 4(62). С. 56-60.

13. Савченко Т.Г. Методичні аспекти управління товарною політикою підприємства. *Вісник ХНЕУ ім. С. Кузнеця*. 2021. № 299. С. 75-80.

14. Черевко Г.В. Підприємництво в системі адаптивного управління: нові наукові підходи. *Економіка та суспільство*. 2022. № 39. С. 41-46.

References

1. Adamenko, O.M. (2022), "Methodological principles of adaptive enterprise management", *Ekonomika ta derzhava*, vol. 6, pp. 24-28.

2. Butko, M.P. (2021), "Adaptive management of enterprise development under conditions of external environment changes", *Visnyk Khmelnytskoho natsionalnoho universytetu. Ekonomichni nauky*, vol. 4, no. 3, pp. 18-25.

3. Dolzhanskyi, I.Z. (2022), "Mechanisms of adaptive management in the system of crisis management", *Naukovyi visnyk Uzhhorodskoho universytetu*, vol. 1, no. 69, pp. 113-118.

4. Vasylieva, N.V. (2021), "Methodology of scientific research in management: modern approaches", *Biznes Inform*, vol. 12, pp. 90-95.

5. Havryliuk, O.S. (2020), "Scientific methodology in strategic planning of enterprise activity", *Ekonomika i orhanizatsiia upravlinnia*, vol. 3, no. 39, pp. 45-51.

6. Yepifanova, I.Yu. (2021), "Innovative strategies of entrepreneurship development: scientific and methodological approach", *Visnyk ekonomiky transportu i promyslovosti*, vol. 75, pp. 97-103.

7. Kovalchuk, L.T. (2020), "Methodological foundations of ensuring the flexibility of enterprise management system", *Naukovyi visnyk Polissia*, vol. 2, no. 22, pp. 65-71.

8. Pylypenko, A.A. (2021), "Control as an element of the adaptive enterprise management model", *Finansy, oblik i audyt*, vol. 1, no. 50, pp. 130-135.

9. Ilyashenko, S.M. (2020), "Adaptive management of innovative activity of the enterprise", *Marketing i menedzhment innovatsii*, vol. 4, pp. 121-130.

10. Kuzmin, O.Y. (2021), "System approach to adaptive management of industrial enterprises", *Ekonomichniy analiz*, vol. 31, no. 2, pp. 72-78.

11. Laptev, S.A. (2022), "Scientific foundations of entrepreneurial activity management", *Naukovi pratsi NUHT*, vol. 28, pp. 44-50.
12. Nosova, O.O. (2020), "Implementation of adaptive strategic planning in enterprise activity", *Ekonomichnyi visnyk Donbasu*, vol. 4, no. 62, pp. 56-60.
13. Savchenko, T.H. (2021), "Methodical aspects of enterprise product policy management". *Visnyk KhNEU im. S. Kuznetsia*, vol. 299, pp. 75-80.
14. Cherevko, H.V. (2022), "Entrepreneurship in the system of adaptive management: new scientific approaches", *Ekonomika ta suspilstvo*, vol. 39, pp. 41-46.

Стаття надійшла до редакції 11.08.2025 р.